

31992R3541

10.12.1992

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 361/1

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 3541/92
z dnia 7 grudnia 1992 r.

zakazujące zaspokajania roszczeń irackich z tytułu umów i transakcji, na których wykonanie wpływ wywarła rezolucja 661 (1990) Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych i rezolucje pokrewne

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając, że:

Wspólnota podjęła środki zakazujące wymiany handlowej między Wspólnotą a Irakiem na mocy rozporządzenia (EWG) nr 2340/90 ⁽¹⁾ oraz (EWG) nr 3155/90 ⁽²⁾;

Rada Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych przyjęła rezolucję 687 (1991) z dnia 3 kwietnia 1991 r., która w ust. 29 mówi o roszczeniach Iraku w związku z umowami i transakcjami, na których wykonanie miały wpływ środki podjęte przez Radę Bezpieczeństwa na mocy rezolucji 661 (1990) i rezolucje z nią związane;

Wspólnota i jej Państwa Członkowskie utrzymujące współpracę polityczną zgodziły się co do tego, iż Irak musi w pełni przestrzegać przepisów ust. 29 rezolucji 687 (1991) Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych, oraz iż przy podjęciu decyzji dotyczącej ograniczenia lub zaniechania środków zastosowanych wobec Iraku, zgodnie z ust. 21 rezolucji 687 Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych, należy zwrócić szczególną uwagę na ewentualne niezastosowanie się przez Irak do ust. 29 tej rezolucji;

podmioty gospodarcze Wspólnoty i państw trzecich są narażone na ryzyko roszczeń ze strony irackiej wskutek nałożenia embarga wobec Iraku;

koniecznym jest stałe chronienie podmiotów gospodarczych przed takimi roszczeniami oraz niedopuszczenie do uzyskania rekompensaty przez Irak za ujemne skutki embarga;

Wspólnota i jej Państwa Członkowskie utrzymujące współpracę polityczną zgodziły się na zastosowanie instrumentu wspólnotowego, w celu zapewnienia jednolitego wykonania ust. 29

⁽¹⁾ Dz.U. L 213 z 9.8.1990, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1194/91 (Dz.U. L 115 z 8.5.1991, str. 37).

⁽²⁾ Dz.U. L 304 z 1.11.1990, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1194/91 (Dz.U. L 115 z 8.5.1991, str. 37).

rezolucji Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych 687 (1991) na całym obszarze Wspólnoty;

niezbędna jest taka jednolita realizacja do osiągnięcia celów Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności do uniknięcia zakłócenia konkurencji;

Traktat nie przewiduje innych uprawnień do przyjęcia niniejszego rozporządzenia niż te zawarte w art. 235,

a także mając na uwadze:

Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 235,

wniosek Komisji,

opinię Parlamentu Europejskiego ⁽³⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Do celów niniejszego rozporządzenia:

1. „umowa lub transakcja” oznacza każdą umowę o dowolnej formie, niezależnie od stosowanego prawa, obejmującą jedną lub więcej umów lub podobnych zobowiązań zawartych między tymi samymi lub różnymi stronami; w tym celu „umowa” obejmuje obligacje, gwarancje finansowe, odszkodowania lub kredyty zależne pod względem prawnym lub nie, oraz wszelkie związane przepisy wynikające lub pozostające w związku z taką transakcją;
2. „roszczenie” oznacza każde roszczenie, poparte postępowaniem sądowym lub nie, zgłoszone przed lub po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, wynikające lub związane z określoną umową lub transakcją, i obejmujące w szczególności:

⁽³⁾ Opinia wydana dnia 19 listopada 1992 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

- a) roszczenie wykonania zobowiązania wynikającego lub związanego z określoną umową lub transakcją;
- b) roszczenie o przedłużenie terminu płatności skryptu dłużnego, gwarancji finansowej lub odszkodowania w dowolnej formie;
- c) roszczenie odszkodowania w odniesieniu do określonej umowy lub transakcji;
- d) roszczenie wzajemne;
- e) roszczenie uznania lub wykonania, łącznie z uznaniem na podstawie procedury exequatur, wyroku, orzeczenia arbitrażowego lub równoważnej decyzji, niezależnie od miejsca jej wydania;
3. „środki ustanowione zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych 661 (1990) oraz rezolucjami pokrewnymi”, oznaczają środki Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych lub środki wprowadzone przez Wspólnotę Europejską lub jakiekolwiek państwo, kraj lub organizację międzynarodową, stosownie do wymogów zgodnie lub w związku z wprowadzeniem w życie stosownych decyzji Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych, lub też wszelkich działań, łącznie z działaniami zbrojnymi, zatwierdzonych przez Radę Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych w odniesieniu do inwazji lub okupacji Kuwejtu przez Irak;
4. „osoba lub organ w Iraku” oznacza:
- a) państwo irackie lub wszelkie irackie władze publiczne;
- b) każdą osobę przebywającą lub zamieszkałą w Iraku;
- c) każdy organ mający siedzibę, również statutową, w Iraku;
- d) każdy organ kontrolowany pośrednio lub bezpośrednio przez jedną lub więcej z wyżej wymienionych osób lub organów.
- na mocy lub w związku z umową lub transakcją, na których wykonanie pośrednio lub bezpośrednio, w całości lub w części, miały wpływ środki ustanowione zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych 661 (1990) i rezolucjami z nią związanymi.
2. Zakaz ten stosuje się na obszarze Wspólnoty oraz wobec obywateli Państw Członkowskich oraz wszelkich organów zarejestrowanych lub utworzonych na mocy prawa Państwa Członkowskiego.

Artykuł 3

Bez uszczerbku dla środków ustanowionych zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych 661 (1990) i rezolucjami pokrewnymi, art. 2 nie stosuje się:

Bez uszczerbku dla art. 2 uznaje się także, iż na wykonanie umowy lub transakcji miały wpływ środki ustanowione zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych 661 (1991) oraz rezolucje pokrewne, jeżeli powstanie lub przedmiot roszczenia pośrednio lub bezpośrednio wynika z tych środków.

Artykuł 2

1. Zakazuje się zaspokajać lub podejmować jakiekolwiek kroki zmierzające do zaspokojenia roszczenia złożonego przez:

- a) osobę lub organ w Iraku lub działające przez osobę lub organ w Iraku;

- a) do roszczeń związanych z umowami lub transakcjami, z wyjątkiem skryptów dłużnych, gwarancji finansowych lub odszkodowań, w odniesieniu do których osoby lub organy określone w wymienionym artykule udowodnią przed sądem w Państwie Członkowskim, iż roszczenie zostało zaakceptowane przez strony przed przyjęciem środków przedsięwziętych zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych 661 (1990) i rezolucjami pokrewnymi, oraz że środki te nie miały żadnego wpływu na powstanie ani przedmiot roszczenia;

- b) do roszczeń o wypłatę na mocy umowy ubezpieczeniowej w odniesieniu do wydarzeń mających miejsce przed przyjęciem środków określonych w art. 2, lub na mocy umowy ubezpieczeniowej, która jest obowiązkowa w świetle prawa obowiązującego w danym Państwie Członkowskim;

- c) do roszczeń o wypłatę sum wpłaconych na rachunek, z którego wypłaty były zablokowane w następstwie środków określonych w art. 2, pod warunkiem iż taka płatność nie dotyczy sum wpłaconych w ramach skryptu dłużnego w odniesieniu do umów określonych w wymienionym artykule;

d) do roszczeń dotyczących umów o pracę podlegających prawu jakiegokolwiek z Państw Członkowskich;

Artykuł 4

e) do roszczeń o płatności za towary, co do których osoby lub organy określone w art. 2 udowodnią przed sądem w Państwie Członkowskim, iż były wywiezione przed przyjęciem środków ustanowionych zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych 661 (1990) i rezolucjami z nią pokrewnymi, oraz że środki te nie miały żadnego wpływu na powstanie ani przedmiot roszczenia;

W każdym postępowaniu dotyczącym dochodzenia roszczenia ciężar dowodu, że zaspokojenie roszczenia nie jest zakazane przez art. 2, spoczywa na osobie dochodzącej tego roszczenia.

Artykuł 5

f) do roszczeń o kwoty, co do których osoby lub organy określone w art. 2 udowodnią przed sądem w Państwie Członkowskim, iż są należne na mocy pożyczek udzielonych przed przyjęciem środków ustanowionych zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych 661 (1990) i rezolucjami z nią związanymi, oraz że środki te nie miały żadnego wpływu na powstanie ani przedmiot roszczenia;

Każde Państwo Członkowskie określi sankcje, które zostaną nałożone w przypadku naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 6

pod warunkiem, iż roszczenie nie obejmuje żadnych kwot będących odsetkami, opłatami lub innymi kwotami, które miałyby rekompensować fakt, iż wykonanie danej umowy lub transakcji nie było zgodne z ich warunkami wskutek tychże środków.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 grudnia 1992 r.

W imieniu Rady

D. HURD

Przewodniczący
